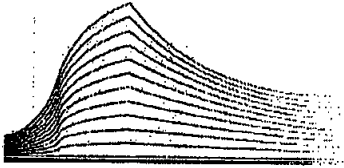

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer 2014 / M37
Datum van uitspraak 25 april 2014
Rolnummer 2013/AB/430

Uitgifte

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

derde kamer

Arrest

COVER 01-000000008186-0001-0010-01-01-1

ARBEIDSRECHT - arbeidsovereenkomst bediende
tegensprekelijk arrest
definitief

GT TRANS NV, met maatschappelijke zetel te 1000 BRUSSEL, Vilvoordselaan 162-172,
Appellante op hoofdberoep,
Geïntimeerde op incidenteel beroep
vertegenwoordigd door mr. LOMBAERT Joris, advocaat, loco mr. VANPARIJS Werner,
advocaat te 1050 BRUSSEL, Louizalaan 50 bus 3

tegen

Q

Geïntimeerde op hoofdberoep,
Appellant op incidenteel beroep
vertegenwoordigd door mr. STROOBANTS Veerle, advocaat, loco mr. MERTENS Sven,
advocaat te 2800 MECHELEN, Grote Nieuwedijkstraat 417

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 12-03-2013 door de arbeidsrechtbank te Brussel, 23e kamer (A.R. 12/5833/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 18 april 2013,
- de conclusies voor de appellante, neergelegd ter griffie op 15 november 2013,
- de conclusies en syntheseconclusies voor de geïntimeerde, neergelegd ter griffie op 14 oktober 2013 en 16 december 2013,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 14 maart 2014, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op heden.

*

I. FEITEN

De heer O trad op 15 september 1997 in dienst van de NV GT Trans (hierna genoemd de NV) als bediende met als functie 'traffic manager'.

Met aangetekende brief van 17 september 2010 beëindigde de NV de arbeidsovereenkomst met een opzeggingstermijn van 9 maanden die een aanvang nam op 1 oktober 2010.

Met brief van 23 mei 2011 stelde de NV de heer C vrij van verdere prestaties tijdens de opzeggingstermijn, die een einde zou nemen op 30 juni 2011.

Met brief van 24 oktober 2011 maakte de vakorganisatie van de heer O aanspraak op betaling van een aanvullende opzeggingsvergoeding gelijk aan 4 maanden loon, en van het loon voor de feestdag van 21 juli 2011 met het daarop verschuldigde vakantiegeld.

Met brief van 8 november 2011 antwoordde de raadsman van de NV dat de heer O geen recht had op betaling van een aanvullende opzeggingsvergoeding daar de heer O noch bij de betekening van de opzegging, noch tijdens de opzeggingstermijn, noch bij het einde ervan had laten blijken dat hij het niet eens was met de 'afgesproken opzegperiode'.

Verder correspondentie tussen de vakorganisatie van de heer O en de raadsman van de NV leidde niet tot een oplossing.

II. RECHTSPLEGING

a.-

Met inleidende dagvaarding van 25 april 2012 vorderde de heer O voor de Arbeidsrechtbank te Brussel betaling door de NV van volgende bedragen:

20.330,11 euro saldo opzeggingsvergoeding
150,07 euro feestdagenloon 21 juli 2011
23,02 euro vakantiegeld op feestdagenloon

de eerste twee bedragen te vermeerderen met de wettelijke intrest vanaf 10 juli 2011, het laatste bedrag te vermeerderen met de moratoire intrest vanaf 8 november 2011, alle bedragen te vermeerderen met de gerechtelijke intrest vanaf 25 april 2012.

Hij vorderde tevens de veroordeling van de NV tot de kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, begroot op 2.200,00 euro, en de voorlopige uitvoerbaarheid van het vonnis zonder enige reserve.

b.-

Met vonnis van 12 maart 2013 verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering ontvankelijk en grotendeels gegrond; zij veroordeelde de NV tot betaling aan de heer C van 16.264,09 euro saldo opzeggingsvergoeding en 150,07 euro loon voor de feestdag van 21 juli 2011, te vermeerderen met de wettelijke intrest vanaf 30 juni 2011 en de gerechtelijke intrest vanaf de dagvaarding.

De NV werd tevens veroordeeld tot de kosten van het geding, begroot op 2.200,00 euro rechtsplegingsvergoeding en 155,69 euro dagvaardingskosten.

c.-

Er wordt geen melding gemaakt van een betekening van dit vonnis.

d.-

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 18 april 2013, tekende de NV hoger beroep aan tegen dit vonnis; uit de conclusie in beroep, neergelegd ter griffie van het arbeidshof op 15 november 2013, blijkt dat de NV in hoofddorde vorderde de oorspronkelijke vordering van de heer O ongegrond te verklaren en hem te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding; in ondergeschikte orde de heer O te veroordelen om alle bewijselementen neer te leggen nuttig en/of noodzakelijk om te kunnen aantonen in welke mate hij sinds 1 juli 2011 tewerkgesteld was; in meest ondergeschikte orde, de intrest slechts te laten berekenen vanaf 24 oktober 2011.

e.-

Met conclusie in hoger beroep, neergelegd ter griffie van het arbeidshof op 14 oktober 2013, tekende de heer O incidenteel beroep aan tegen het vonnis van de arbeidsrechtbank van 12 maart 2013. Hij vorderde dat het arbeidshof zijn volledige oorspronkelijke vordering gegrond zou verklaren, met verwijzing van de NV in de kosten van beide aanleggen.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep en het incidenteel beroep werden tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat ze ontvankelijk zijn.

IV. BEOORDELING

1. Aanvullende opzeggingsvergoeding

Is er een akkoord over de duur van de opzeggingstermijn?

Gelet op het niveau van zijn jaarloon, door de heer C bepaald op 48.792,27 euro en door de NV niet betwist, behoort deze tot de categorie van de hoger bedienden.

Met betrekking tot de arbeidsovereenkomsten voor hogere bedienden die een aanvang namen vóór 1 januari 2012, bepaalt artikel 82 § 3 dat de in acht te nemen opzeggingstermijn wordt vastgesteld, hetzij bij overeenkomst, gesloten ten vroegste op het ogenblik waarop de opzegging wordt gegeven, hetzij door de rechter.

De NV argumenteert dat tussen partijen een akkoord werd gesloten met betrekking tot de duur van de opzeggingstermijn, en dat dit akkoord blijkt uit het feit dat de heer O noch bij de betekening van de opzegging, noch tijdens de opzeggingstermijn, noch bij het einde ervan heeft laten blijken dat hij het niet eens was met de betekende opzeggingsstermijn en uit de vermeldingen op het werkloosheidsbewijs C4 waarbij betrokkene werkloosheidsuitkeringen aanvraagt vanaf 1 juli 2011 en waarin wordt vermeld dat 'geen verbrekingsvergoeding werd betaald en de tewerkstelling werd beëindigd op 30 juni 2011'.

Hoewel het akkoord betreffende de duur van de opzeggingstermijn aan geen enkele vormvoorwaarde onderworpen is, betekent dit niet dat dergelijk akkoord uit het loutere stilzwijgen en presteren van de arbeid door de werknemer tijdens de door de werkgever betekende opzeggingstermijn kan worden afgeleid.

(vgl. Arbh. Antwerpen 15 oktober 1977, J.T.T. 1978, 27; Arbh. Gent 27 april 2011, T.G.R. 2011, 390).

Dergelijk akkoord kan evenmin worden afgeleid uit het feit dat de werknemer geen enkel voorbehoud formuleerde ten opzichte van de betekende opzeggingstermijn.

(vgl. Arbh. Gent 14 december 1987, T.G.R. 1988, 139; Arbh. Antwerpen 27 juni 2007, J.T.T. 2007, 487)

Een mogelijk akkoord over de opzeggingstermijn kan evenmin worden afgeleid uit de vermelding op het werkloosheidsbewijs C4 dat de tewerkstelling werd beëindigd op 30 juni 2011 zonder betaling van een opzeggingsvergoeding. Deze vermelding werd eenzijdig door de werkgever opgegeven en uit niets blijkt dat de heer C het hiermee eens was. Opgemerkt kan hierbij worden dat de verklaring op eer van de heer O enkel betrekking kan hebben op rubriek II van het werkloosheidsbewijs C4 ('in te vullen door de werknemer') en niet op deze van rubriek I ('in te vullen door de werkgever').

Tenslotte kan uit het feit dat de heer O vanaf 1 juli 2011 werkloosheidsuitkeringen aanvraag evenmin ondubbelzinnig worden afgeleid dat hij het eens was met de betekende opzeggingstermijn; het is overigens evident dat de heer O aan wie de NV bevestigde dat de tewerkstelling ten einde liep op 30 juni 2011, zich vanaf 1 juli 2011 een inkomen diende te verschaffen.

Het is dan ook ten onrechte dat de NV zich beroept op een akkoord over de duur van de opzeggingstermijn om de vordering van de heer O tot betaling van een aanvullende opzeggingsvergoeding te betwisten.

De na te leven opzeggingstermijn

Bij ontstentenis van akkoord tussen partijen dient de opzeggingsvergoeding met toepassing van artikel 82 § 3 en artikel 39 § 1 van de Arbeidsovereenkomstenwet bepaald te worden door de rechter.

De opzeggingstermijn moet bepaald worden met inachtneming van de op het tijdstip van de opzegging voor de bediende bestaande kans om een gelijkwaardige en passende betrekking te vinden, rekening houdend met de hiernavolgende criteria:

anciënniteit: 13 jaar
leeftijd: 33 jaar
functie: traffic manager
loon: 48.792,27 euro

mede in acht genomen de gegevens eigen aan de zaak en de belangen van beide partijen.

(vgl. Cass. 17 september 1975, T.S.R. 1976, 14; Cass. 3 februari 1986, J.T.T. 1987, 58; Cass. 4 februari 1991, R.W. 1990-91, 1409; Cass. 9 mei 1994, Arr. Cass. 1994, 461; Cass. 2 december 2002, Soc. Kron. 2003, 166; Cass. 3 februari 2003, J.T.T. 2003, 262; Cass. 5 januari 2009, nr. S.08.0086.N)

Rekening houdend met deze criteria heeft de heer O naar het oordeel van het arbeidshof recht op een opzeggingstermijn van dertien maanden, zoals correct begroot door de arbeidsrechtbank.

Aanvullende opzeggingsvergoeding

Daar de heer O recht heeft op een opzeggingstermijn van 13 maanden en de NV slechts 9 maanden toekende, kan hij aanspraak maken op een aanvullende opzeggingsvergoeding van 4 maanden loon en voordelen verworven krachtens de arbeidsovereenkomst.

Met als uitgangspunt het niet betwiste jaarloon van 48.792,27 euro, betekent dit dat hij recht heeft op een aanvullende opzeggingsvergoeding van $48.792,27 \text{ euro} \times 4/12 = 16.264,09 \text{ euro}$, zoals correct gecijferd en toegekend door de arbeidsrechtbank.

2. Loon voor de feestdag na het einde van de arbeidsovereenkomst

Met toepassing van artikel 14 eerste lid 2° van het Uitvoeringsbesluit Feestdagenwet blijft de werkgever gehouden tot betaling van het loon voor de feestdagen die vallen in de periode van dertig dagen die volgt op het einde van de arbeidsovereenkomst, voor zover de werknemer, zonder onderbreking die aan hem is toe te schrijven, gedurende een periode van meer dan één maand in dienst van de onderneming is gebleven.

Met toepassing van artikel 14 derde en vierde lid van het Uitvoeringsbesluit Feestdagenwet is de bepaling van het eerste lid niet van toepassing:

- wanneer de werknemer de arbeidsovereenkomst beëindigt zonder een dringende reden of wanneer de werkgever ze om een dringende reden beëindigt.
- zodra de werknemer begint te werken voor een nieuwe werkgever.

Ten onrechte argumenteert de NV dat de bewijslast ten aanzien van het feit dat zij niet is beginnen werken voor een andere werkgever op de heer O rust.

Artikel 1315 tweede lid BW bepaalt dat wie beweert bevrijd te zijn, het bewijs moet leveren van de betaling of van het feit dat het tenietgaan van zijn verbintenis heeft teweeggebracht.

De NV toont niet aan dat zij zich gekweten heeft van de op haar rustende verplichting tot betaling van het loon voor de feestdagen na het einde van de overeenkomst en evenmin dat de heer O voor een andere werkgever is beginnen arbeiden.

Dit onderdeel van de vordering, dat cijfermatig niet wordt betwist, werd door de arbeidsrechtbank terecht toegekend.

3. Vakantiegeld op het loon voor de feestdag na het einde van de arbeidsovereenkomst

Vermits het loon voor feestdagen na het einde van de arbeidsovereenkomst een uitgesteld voordeel is dat zijn oorzaak vindt in de voorheen bestaande arbeidsovereenkomst tussen werkgever en werknemer, is vakantiegeld einde dienst verschuldigd op het loon voor feestdagen na het einde van de arbeidsovereenkomst.

(vgl. Arbh. Brussel 6 maart 2012, J.T.T. 2012, 269)

Het incidenteel beroep is in deze zin gegrond.

4. Intrest

De aanvullende opzeggingsvergoeding is als vergoeding toegekend naar aanleiding van het einde van de dienstbetrekking een voordeel waarop de werknemer recht heeft ingevolge zijn dienstbetrekking ten laste van de werkgever en bijgevolg loon in de zin van artikel 2 eerste lid van de Loonbeschermingswet.

Hetzelfde geldt voor het loon voor de feestdag na contracteinde.

Artikel 10 van de Loonbeschermingswet bepaalt dat het op loon van rechtswege rente verschuldigd is vanaf het ogenblik waarop het eisbaar wordt. Hierin niet tegengesproken door de NV, bepaalt de heer O de datum waarop deze vergoedingen eisbaar werden op 30 juli 2011.

Op het vakantiegeld einde dienst is verwijlntrest verschuldigd vanaf de datum van ingebrekestelling, te weten 24 oktober 2011.

**OM DEZE REDENEN
HET ARBEIDSHOF**

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond;

Verklaart het incidenteel beroep ontvankelijk en gegrond;

Vernietigt het bestreden vonnis doch enkel voor zover het de vordering van de heer O tot betaling van het vakantiegeld op het loon voor de feestdag na het einde van de overeenkomst ongegrond verklaarde;

Opnieuw recht doende, veroordeelt de NV tot betaling aan de heer C van 23,02 euro vakantiegeld op feestdagenloon, te vermeerderen met de verwijlrentrest vanaf 24 oktober 2011 en met de gerechtelijke intrest vanaf 25 april 2012;

Bevestigt het bestreden vonnis in de overige beschikkingen;

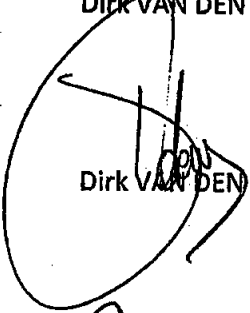
Verwijst de NV in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van de heer O vereffend op 2.200,00 euro rechtsplegingsvergoeding arbeidshof.

Aldus gewezen en ondertekend door de derde kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

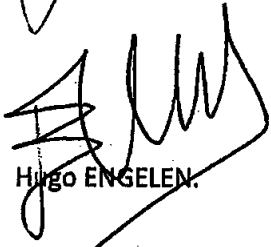
Daniël RYCKX,
Paul DEPRETER,
Hugo ENGELN,
bijgestaan door :
Dirk VAN DEN BROECKE,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever
raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende
griffier

Dirk VAN DEN BROECKE,

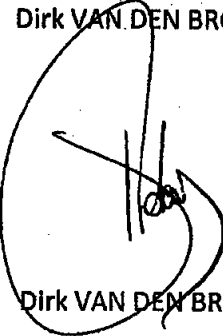

Daniël RYCKX,

Paul DEPRETER,

Hugo ENGELN.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van de derde kamer van het Arbeidshof te Brussel op vrijdag 25 april 2014 door:

Daniël RYCKX, raadsheer
bijgestaan door
Dirk VAN DEN BROECKE, griffier.

Dirk VAN DEN BROECKE,

Daniël RYCKX

